

plaustris portantis foenū species ducitur addm̄. Et
 hec om̄a p̄figurā xp̄e. quia nihil ē horū adppriēatē
 substantiā ei. n̄ sc̄dm̄ cēntiam. sed sc̄dm̄ similitudinē
 species ducunt̄ addm̄. Neq; p̄ substantiā. p̄p̄riēatē.
 sc̄d̄ efficiētia causarū. Unde & creditur d̄s nunquā
 uisibilē hominib; apparuisse. nisi p̄assumptā creaturā
 rarū speciē. Falluntur quidā stultorū dū legunt ad
 imaginē d̄i factū ēē hominē. arbitantes d̄m̄ ēē corpo
 rē. dū n̄ caro qd̄ ē corpus. sed anima qd̄ ē sp̄s. d̄i ima
 ginē habeat. Non ergo ēē corporis forma in d̄o. qui
 hominē ad imaginē suā fecit. quia mentē n̄ carnē
 ad similitudinē suā creauit. Cogita igitur quale corpus
 habeat ueritas. & dū n̄ inuenieris hoc ē d̄s. Facies d̄i
 in scripturis sacris n̄ caro. sed diuina cognitio intelle
 gitur. Eadem ratione qua p̄ faciē conspectā quisq;
 cognoscitur. hac enī in oratione d̄r d̄o. ostende nob̄
 faciē tuā. ac si dicatur. da nob̄ cognitionē tuā. Os d̄i
 unigenitus eius ē. Nam sic p̄ uerbis que p̄ linguā huius
 sepe dicimus illa & illa lingua. ita & p̄ d̄i uerbo os po
 nitur. quia mos ē ut ore uerba forment̄. Et si uolue
 ris genere locutionis illo demonstrare quo is qui efficit
 p̄ id qd̄ efficit̄ nominat̄. bene os p̄ uerbo ponis. Sic
 linguā p̄ uerbis. sic manū p̄ litteris. Uestigia d̄i sunt